

2.1.3. *Laboratoriets oplysningspligt og straf for undladelse af at overholde oplysningspligt (54, stk. 4 og § 60, stk. 1, nr. 3)*

2.1.3.1. *Gældende ret*

Inden ikrafttrædelsen af lov nr. 1549 af 20. december 2006 var det kun fødevarermyndigheder, der havde pligt til at give kontrolmyndighederne de oplysninger, der er nødvendige for kontrollens gennemførelse. Laboratorier havde ikke en sådan pligt. Fødevarermyndighederne var derfor henvist til at rette henvendelse til det laboratorium, der havde udført analysen, og anmode laboratoriet om at rette henvendelse til den fødevarermyndighed, der havde fået prøven analyseret, således at virksomheden kunne kontakte fødevarermyndighederne. Laboratoriet kunne afslå anmodningen, og fødevarermyndigheden kunne undlade at rette henvendelse til fødevarermyndighederne. Med lov nr. 1549 af 20. december 2006 indførtes en pligt for laboratorierne til at give disse oplysninger, svarende til pligten for fødevarermyndigheder. Hermed kan laboratoriet ikke afslå en anmodning, og fødevarermyndighederne kan selv rette henvendelse til virksomheden i stedet for som tidligere at skulle afvente, at virksomheden selv retter henvendelse til myndighederne på baggrund af laboratoriets anmodning.

2.1.3.2. *Fødevarerministeriets overvejelser*

Der er gennemført en høring af en række organisationer og af fødevarerregionerne om disses vurdering af bestemmelsen om laboratoriernes oplysningspligt, jf. pkt. 1.2.

De hørte parter har generelt enten ikke kommenteret bestemmelsen eller oplyst, at de ikke har kendskab til bestemmelsens anvendelse. En enkelt organisation har dog bemærket, at bestemmelsen ikke bør finde anvendelse, når der er tale om fødevarer, der ikke er tiltænkt markedet eller ikke er på markedet. Det bemærkes hertil, at det af forarbejderne til bestemmelsen fremgår, at bestemmelsen kun kan anvendes ved opsporing af et konkret udbrud eller mistanke herom.

Som det fremgår ovenfor, er der ikke i forbindelse med høringen over bestemmelsen fremkommet bemærkninger, der tilsiger en ændring af bestemmelsen. Det foreslås derfor, at bestemmelsen opretholdes, idet det vurderes, at de hensyn, som lå bag bestemmelsens indførelse fortsat gør sig gældende. De bærende hensyn er at optimere opklaringsarbejdet i forbindelse med fødevarerborne sygdomsudbrud og, ved mistanke, at indføre mulighed for, at fødevarermyndighederne selv kan indhente nødvendige oplysninger direkte fra laboratoriet.

2.1.4. *Indhentelse af oplysninger fra andre offentlige myndigheder (§ 54 a)*

2.1.4.1. *Gældende ret*

Af hensyn til en effektiv kontrol blev der med lov nr. 1549 af 20. december 2006 fastsat mulighed for at indhente oplysninger fra andre offentlige myndigheder, herunder mulighed for samkøring og sammenstilling af data til kontrolformål. Bestemmelsen indebærer bl.a., at ministeren kan bestemme, hvilke oplysninger, herunder fortrolige oplysninger, som andre offentlige myndigheder skal udlevere. Udleveringen af oplysninger forudsættes at ske inden for rammerne af persondataloven, jf. lov nr. 429 af 31. maj 2000 med senere ændringer, samt persondatabeskyttelsesdirektivet, jf. Europa-parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

2.1.4.2. *Fødevarerministeriets overvejelser*

Bestemmelsen var primært tænkt anvendt til at indhente oplysninger fra SKAT om virksomhedernes indberettede aktiviteter. For eksempel i forbindelse med kontrol af virksomheder, der importerer fødevarer, uden selv at have lagerkapacitet til at opbevare fødevarerne (såkaldte "skrivebords-importører").

Det viste sig imidlertid efter bestemmelsens indførelse, at SKAT ikke har systematiske registreringer, som det vil være nyttigt at samkøre med registre i Fødevarestyrelsen. Bestemmelsen har derfor endnu ikke været anvendt.

Der er imidlertid pt. overvejelser i gang om at benytte hjemmelen til at få adgang til det overtrædelsesregister, der er etableret i forbindelse med næringsbrevsordningen (Erhvervs- og Selskabsstyrelsen).

Det er på denne baggrund for tidligt at sige noget om, hvorvidt § 54 a lever op til målsætningerne med bestemmelsen. Det er derfor blevet vurderet, at det ikke vil være relevant at høre berørte myndigheder og organisationer om effekten af denne bestemmelse.

Det foreslås at opretholde bestemmelsen med henblik på muligheden for anvendelse i den ovenfor beskrevne sammenhæng.

2.1.5. *Straf for vildledning (§ 60, stk. 1, nr. 1)*

2.1.5.1. *Gældende ret*

Med bestemmelsen i § 60, stk. 1, nr. 1, blev der skabt hjemmel til at straffe overtrædelse af fødevarerlovens § 14, stk. 1, om vildledning.